

การแข่งขันทางวิชาการ ประจำปี พ.ศ. 2568
การแข่งขัน ทำนองเสนาะไพเราะภาษาไทย (ท่องบทอาขยาน)

1. คุณสมบัติผู้เข้าแข่งขัน

- 1.1 นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6
- 1.2 รับสมัครจำนวนจำกัดเพียง 8 โรงเรียน เท่านั้น (ขอสงวนสิทธิ์ให้กับทีมที่ส่งใบสมัครก่อน)

2. ประเภทการแข่งขัน

ประเภทเดี่ยว

3. วันที่แข่งขัน

วันพุธที่ 22 มกราคม 2568 ตั้งแต่เวลา 09.00 น. เป็นต้นไป

4. สถานที่แข่งขัน

ห้อง 112 อาคารครุสรวรพลี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

5. วิธีการแข่งขัน

- 5.1 ผู้เข้าแข่งขันที่จะประกวดลงทะเบียนเลือกบทอาขยานที่จะใช้ในการประกวด (ระบุตั้งแต่ตอนสมัคร กรณีเปลี่ยนตัวผู้แข่งขันขอเป็นบทเดิม)
- 5.2 กำหนดให้ผู้เข้าประกวดเล่านิทานสามารถใช้ไม้ไผ่หรือไม้ไผ่ขนาดเล็กของตนเองได้ (ผู้เข้าแข่งขันจัดเตรียมมาด้วยตนเอง) เพื่อความสะดวก หรือใช้เครื่องเสียงจากกองกลาง (มีไมค์ 2 ตัว)
- 5.3 เวลาที่ใช้ในการประกวด ใช้เวลา 10 นาทีต่อโรงเรียน
- 5.4 ผู้เข้าแข่งขันแต่งการด้วยชุดนักเรียนเท่านั้น
- 5.5 ผู้เข้าแข่งขันแต่ละโรงเรียน รายงานตัวเวลา 8.15 – 8.45 น. เท่านั้น

6. เกณฑ์การให้คะแนน

6.1 อักษรวิธิตามถูกต้องตามหลักการออกเสียง	20 คะแนน
6.2 ออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำชัดเจน	20 คะแนน
6.3 ออกเสียงถูกต้อง ชัดเจน	20 คะแนน
6.4 การเว้นวรรคตอน จังหวะ และน้ำหนักร้อง	20 คะแนน
6.5 การจับใจความสำคัญ (ข้อคิด ประโยชน์)	20 คะแนนหมายเหตุ

7. รางวัล

- 7.1 ชนะเลิศ มอบเหรียญทอง พร้อมเกียรติบัตรและเงินรางวัล
- 7.2 รองชนะเลิศอันดับ 1 มอบเหรียญเงิน พร้อมเกียรติบัตรและเงินรางวัล
- 7.3 รองชนะเลิศอันดับ 2 มอบเหรียญทองแดง พร้อมเกียรติบัตรและเงินรางวัล
- 7.4 ผู้เข้าแข่งขันทุกคนและครูผู้ฝึกสอนจะได้รับเกียรติบัตร

8. สอบถามรายละเอียดและส่งรายชื่อผู้สมัครเข้าร่วมการแข่งขันได้ที่

<https://www.aru.ac.th/edu/> หรือ สแกน QR Code ➡ ➡ ➡

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

พระอภัยมณี

ตอน สุดสาครเข้าเมืองการเวก

บัดเดี๋ยวดังห่างแห่งวังเวงแว่ว	สะดุ้งแล้วเหลียวแลชะงัดหา
เห็นโยคีขี่รุ้งพุ่งออกมา	ประคองพาขึ้นไปจนบรรพต
แล้วสอนว่าอย่าไวใจมนุษย์	มันแสนสุดลึกล้ำเหลือกำหนด
ถึงเถาวัลย์พันเกี่ยวที่เลี้ยวลด	ก็ไม่คดเหมือนหนึ่งในน้ำใจคน
มนุษย์นี้ที่รักอยู่สองสถาน	บิดามารดารักมักเป็นผล
ที่พึงหนึ่งพึงได้แต่กายตน	เกิดเป็นคนคิดเห็นจึงเจรจา
แม้ใครรักรักมั่งชังชังตอบ	ให้รอบคอบคิดอ่านนะหลานหนา
รู้สิ่งใดไม่รู้รู้วิชา	รู้รักษาตัวรอดเป็นยอดดี
จงคิดตามไปเอาไม้เท้าเถิด	จะประเสริฐสมรักเป็นศักดิ์ศรี
พอเสร็จคำสำแดงแจ้งคดี	รูปโยคีหายวับไปกับตา

สยามานุสสติ

ใครรานใครรุกด้าว	แดนไทย
ไทยรบจนสุดใจ	ชาติดิน
เสียเนื้อเลือดหลังไหล	ยอมสละ สิ้นแล
เสียชีพไปเสียสิ้น	ชื่อก้องเกียรติงาม
หากสยามยังอยู่ยัง	ยืนยง
เราก็เหมือนอยู่คง	ชีพด้วย
หากสยามพินาศลง	ไทยอยู่ ได้ฤา
เราก็เหมือนมอดม้วย	หมดสิ้นสกุลไทย
	พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

วิชาเหมือนสินค้า

วิชาเหมือนสินค้า	
ต้องยากลำบากไป	อันมีค่าอยู่เมืองไกล
จงตั้งเอากายเจ้า	จึงจะได้สินค้ามา
ความเพียรเป็นโยธา	เป็นสำเนาอันโสภาค
นี้วเป็นสายระยางค์	แขนซ้ายขวาเป็นเสาใบ
ปากเป็นนายงานไป	สองเท้าต่างสมอใหญ่
สติเป็นทางเสื่อ	อักษมาสัยเป็นเสบียง
ถือไว้อย่าให้เอียง	ถือท้ายเรือไว้ให้เที่ยง
ปัญญาเป็นกล้องแก้ว	ดัดแล่นเสี่ยงข้ามคงคา
เจ้าจงเอาหูตา	ส่องดูแถวแนวหินผา
ชี้เก็จคือปลาร้าย	เป็นลำค้าฟุ้งดูลม
เอาใจเป็นปืนคม	จะทำลายให้เรือจม
จึงจะได้สินค้ามา	ยิ่งระดมให้จมไป
จงหมั่นมั่นหมายใจ	คือวิชาอันพิสมัย
	อย่าได้คร้านการวิชา

ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง

สังข์ทอง

เมื่อนั้น

พระแม่ไปป่าเป็นอาจิน
จะใคร่ออกช่วยพระแม่เจ้า
เหนื่อยยากลำบากกายา
ไม่ว่าลูกน้อยเป็นหอยปู
พระคุณล้ำลบลพใคร
ไก่อปาฟุ้งมากินข้าว
ค้ายเขยเรียรายทั้งดินดาน
เยี่ยมลอสอดดูทั้งชายขวา
ออกจากสังข์พลันทันใด
กอบเก็บข้าวหกที่ตกดิน
เหลียวดูผู้คนชนนี้
หุงข้าวหาปลาไว้ทำแม่
ช่วยขับไก่อปาประสาจน

พระสังข์ซ่อนอยู่ก็รู้สิ้น

ในจิตคิดอวลทุกเวลา
สงสารผ่านเกล้าเป็นหนักหนา
กลับมาจนค่าแล้วรำไร
อ้อมชูชมชิดพิสมัย
จะออกให้เห็นตัวก็กลัวการ
ของพระแม่เจ้าอยู่อาวสาน
พระมารดามาเห็นจะรำไร
จะเห็นใครไปมาก็หาไม่
ฉวยจับไม่ได้ไล่ตี
ผืนผืนลอบลับขยับหนี
จะหนีเข้าสังข์กำบังตน
ดูแลจัดแจงทุกแห่งหน
สาละวนเล่นพลางไม่ห่างดู

พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย

โคลงโลกนิติ

เสียสินสงวนศักดิ์ไว้
เสียศักดิ์สู้ประสงค์
เสียรู้เร่งดำรง
เสียสัตย์อย่าเสียผู้
ความรู้คู่ยิ่งล้ำ
คิดว่าควรเมื่อนับ
เพราะเหตุจกอยู่กับ
โจรจักเบียนบได้
เว้นวิจารณ์ว่างเว้น
เว้นที่ถามอันยัง
เว้นเล่าลิตดั่ง-
เว้นดั่งกล่าวผู้

วงศ์หงส์
สิ่งรู้
ความสัตย์ ไฉน
ชีพม้วยมรณา
สินทรัพย์
ยิ่งไซ้
กายอาด- มานา
เร่งรู้เรียนเอา
สดับฟัง
ไปรู้
เกตว่าง เว้นนา
ปราศญ์ได้ฤา

สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาเดชาดิศร